

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.080 van 8 maart 2016
in de zaak A. 217.537/X-16.407.**

In zake : 1. Luc D'HERDE
 2. Ingrid SMET
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter Jongbloet
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Jan Jacobsplein 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD GERAARDSBERGEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Vekeman
kantoor houdend te 9500 Geraardsbergen
Pastorijstraat 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 november 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gemeenteraad van de stad Geraardsbergen van 8 september 2015 waarbij “[h]et ontwerp van het tracé van de aan te leggen weg ter hoogte van Astridlaan 88 in Nederboelare [...], ingediend door de heer en mevrouw Luc en Ingrid D’Herde - Smet, van goedkeuring [wordt] onthouden (weigering)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 februari 2016.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Jongbloet, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Philippe Maerevoet, die *loco* advocaat Veerle Vekeman verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekers wonen aan de Astridlaan 88 in Geraardsbergen (Nederboelare) op een perceel waarvan zij eigenaar zijn (hierna: het woonperceel van verzoekers). De verwerende partij is eigenaar van het rechts aan het woonperceel van verzoekers palende perceel. Op het laatstgenoemde perceel liep vroeger een tramlijn en verzoekers stellen dat het “effectief als wandelweg gebruikt [wordt]” (hierna: het perceel met de oude tramzate).

4. Op 30 december 2013 dienen verzoekers bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning in voor het bouwen van, enerzijds, achteraan op hun woonperceel twee gebouwen met elk 12 appartementen (hierna: de

aangevraagde appartementsgebouwen) en, anderzijds, op het voorste deel van het perceel met de oude tramzate een toegangsweg van de Astridlaan tot aan de aangevraagde appartementsgebouwen (hierna: de aanvraag van verzoekers). Deze toegangsweg loopt dood ter hoogte van het meest noordelijke van de door verzoekers aangevraagde appartementsgebouwen.

Ongeveer 20 meter ten noorden van de achterste perceelsgrens van het woonperceel van verzoekers stroomt de Doorekensbeek. Ten noorden van de Doorekensbeek takt op de Astridlaan de Zonnebloemstraat aan.

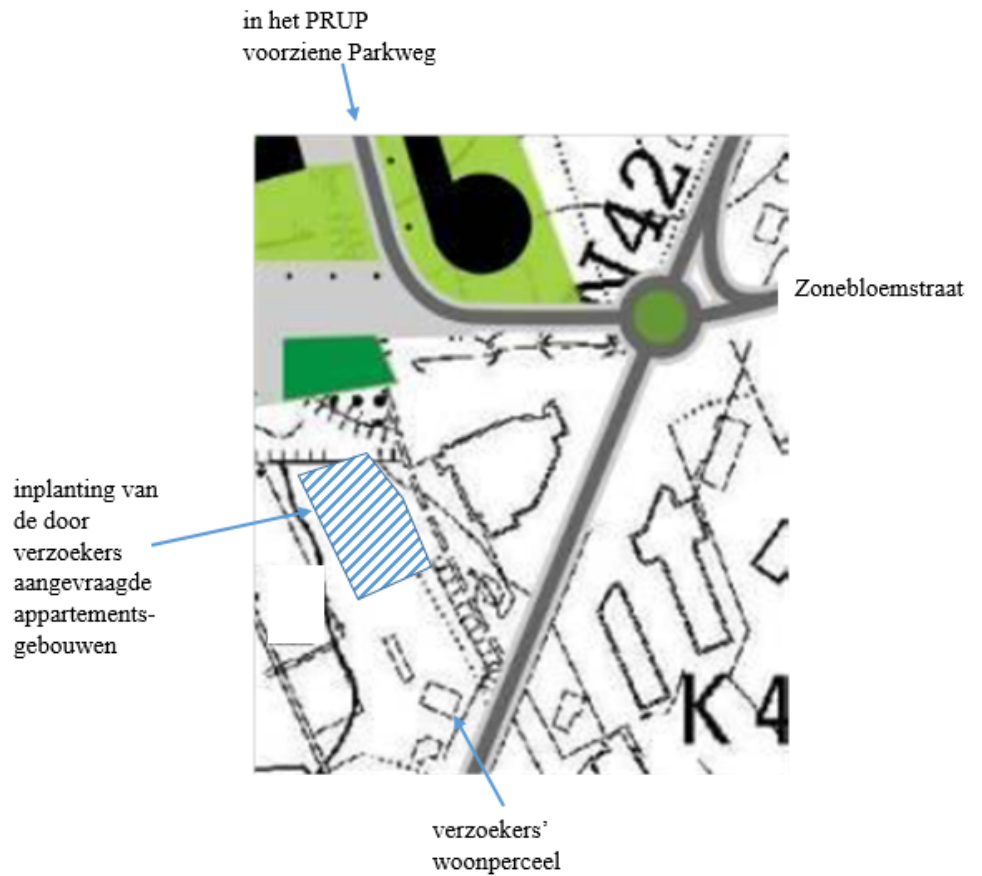
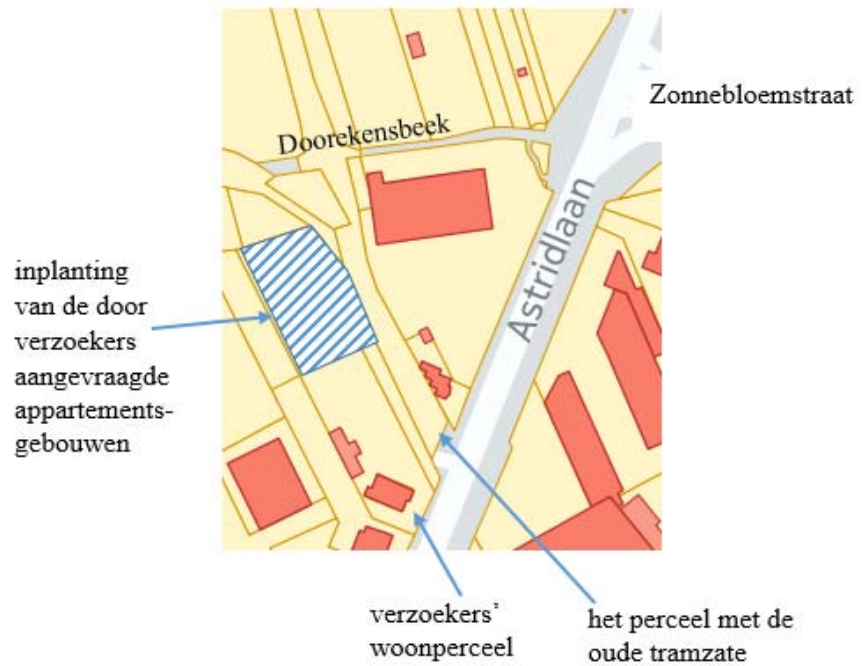
Overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem zijn het woonperceel van verzoekers en het voorste deel van het perceel met de oude tramzate gelegen in woongebied.

Ten noorden van de Doorekensbeek en ten westen van de Astridlaan ligt het plangebied van het deelplan “Geraardsbergen Noord” van het op 5 september 2012 definitief vastgestelde en op 7 december 2012 goedgekeurde provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening kleinstedelijk gebied Geraardsbergen” (hierna: het PRUP). Dit plangebied behelst, van noord naar zuid, een gemengd regionaal bedrijventerrein (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften), een gebied voor dagrecreatie (artikel 2) en een recreatief bosgebied (artikel 3). In de toelichtingsnota bij het PRUP wordt het volgende gesteld:

“De Parkweg is een westelijke doortrekking van de N495 Zonnebloemstraat. Deze te onderzoeken nieuwe lokale weg ontsluit de nieuwe stedelijke ontwikkeling in het noordwesten van de stad: het stedelijk sportpark, de lokale en regionale bedrijventerreinen, de vrachtwagenparking en het voorstel van doortrekkersterrein.”

Ter verduidelijking zijn hierna twee figuren opgenomen, te weten eerst een schematisch overzicht van de plaatselijke toestand en daarna een afbeelding van de Parkweg uit de toelichtingsnota bij het PRUP, waarop bij benadering de inplantingsplaats van de aangevraagde appartementsgebouwen is

aangeduid.

5. Op 13 januari 2014 brengt de mobiliteitsambtenaar van de stad Geraardsbergen over de aanvraag van verzoekers volgend advies uit:

“De dienst verkeer stelt vast dat het enkel bestemmingsverkeer is die zich naar deze appartementen verplaatst, de straat/verbindingsweg naar deze wooneenheden loopt dood (plaatsing bord F45c vooraan aan de Astridlaan/N42).

Er zijn 24 wooneenheden, dus dienen er 36 garages [...] voorzien te worden (1,5 garage per wooneenheid).

Er dient een verhard voetpad (klinkers/asfalt) te worden voorzien vanaf de Astridlaan tot aan de inrit van de appartementen.

De huidige baanbreedte van 4 meter is te smal (doorgang van 2 wagens is hier onmogelijk) = norm aanvragen bij de brandweercommandant.”

6. Op 28 februari 2014 brengt het district Aalst van het agentschap Wegen en Verkeer van het Vlaamse Gewest (hierna: het AWV) over de aanvraag van verzoekers volgend advies uit:

“De vergunning kan verleend worden onder de hiernavolgende bijzondere voorwaarden en de algemene voorwaarden (als bijlage):

Bijzondere voorwaarden

1. Peil van de dorpels dient hoger gesitueerd te zijn dan dat van de kruin van de weg.
2. Diepte van de zone van achteruitbouw: 8.00m .
3. Vastlegging ten opzichte van de bestaande as van de gewestweg:
 - a) de grens van het openbaar domein ligt op 12.00m.
 - b) de rooilijn nr. 64 volgens plan nr B/6090 K.B. / ligt op 12.00m.
 - c) de bouwlijn ligt op minimum 20.00m.

Besluit :

Er wordt een voorwaardelijk gunstig advies verleend.

De stedenbouwkundige vergunning (of verkaveling) is slechts geldig na machtiging van [het] AWV voor het wijzigen en/of privaat gebruik van het gewestdomein.

De toegang tot het perceel heeft een maximum breedte van 7.00m, de rest van het perceel dient structureel gescheiden te worden van het openbaar domein (zodat gemotoriseerd verkeer enkel via de toegang kan verlopen).”

7. Bij besluit van 1 april 2014 keurt de gemeenteraad van de stad Geraardsbergen de in de aanvraag van verzoekers voorziene toegangsweg goed.

8. Bij besluit van 12 mei 2014 levert het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen aan verzoekers de gevraagde stedenbouwkundige vergunning af. In dit besluit wordt het volgende overwogen:

“[...]

Openbaar onderzoek

De aanvraag werd openbaar gemaakt van 17/01/2014 tot 15/02/2014 volgens de regels vermeld in het uitvoeringsbesluit betreffende openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen. Er werden 2 bezwaarschriften ingediend.

Het College van Burgemeester en Schepenen stelt vast dat deze bezwaarschriften handelen over:

[...]

(13) Er wordt geen rekening gehouden met een mogelijke doortrekking van de parkweg;

[...]

Het College van Burgemeester en Schepenen neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in:

[...]

(13) [...] de voorgestelde aanvraag [vormt] geen belemmering voor de uitvoering van de parkweg zoals voorzien in het PRUP.”

9. Bij besluit van 26 augustus 2014 beslist de gemeenteraad van de stad Geraardsbergen om het in randnummer 7 genoemde besluit te wijzigen in die zin dat het wegtracé principieel wordt goedgekeurd, “mits de principiële goedkeuring van de gemeenteraad van de verkoop van het bewuste deel van het perceel”.

10. Bij besluit van 3 oktober 2014 vernietigt de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding de in de randnummers 7 en 9 genoemde besluiten.

In dit ministerieel vernietigingsbesluit, dat niet wordt aangevochten voor de Raad van State, wordt onder meer overwogen dat “een globale visie ontbreekt op de ontwikkeling van de betrokken percelen” en wordt over het perceel met de oude tramzate geconcludeerd dat het “enkel via een publieke verkoop (d.i. al dan niet een notariële openbare verkoop) kan worden verkocht”.

11. Op 16 januari 2015 manen verzoekers de gemeenteraad van de stad Geraardsbergen aan om een nieuwe beslissing te nemen omtrent het wegtracé.

12. Op 31 januari 2015 verkrijgt de verwerende partij van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een gunstig stedenbouwkundig attest voor de bouw van een woning op het perceel met de oude tramzate.

13. Bij een eerste besluit van 8 september 2015 beslist de gemeenteraad van de stad Geraardsbergen “[p]rincipieel akkoord te gaan” het voorste deel van het perceel met de oude tramzate “te desaffecteren van het openbaar domein” en “[p]rincipieel akkoord te gaan met de openbare verkoop [ervan]”.

Verzoekers vorderen voor de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van dit eerste besluit (zaak A. 217.540/X-16.408). Ook over die vordering tot schorsing wordt heden uitspraak gedaan.

14. Bij een tweede besluit van 8 september 2015 beslist de gemeenteraad van de stad Geraardsbergen “[h]et ontwerp van het tracé van de aan te leggen weg ter hoogte van Astridlaan 88 in Nederboelare [...] van goedkeuring te onthouden (weigering)”.

Dit is het bestreden besluit, waarin het volgende wordt overwogen:

“[...]

Gelet op de beslissing van de gemeenteraad dd. 1 april 2014 houdende goedkeuring van het wegtracé gelegen op [het perceel met de oude tramzate], eigendom van de stad, ten behoeve van een bouwproject te realiseren op de naburige percelen 197F, 198G en 199R, eigendom van dhr. en mevr. D’Herde-Smet;

Gelet op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. [12] mei 2014, houdende afgifte van een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van twee meergezinswoningen op de genoemde percelen;

Gelet op het besluit van 3 juli 2014 vanwege de Gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen houdende schorsing van voornoemde gemeenteraadsbeslissing dd. 1 april 2014. Dat hierin werd geoordeeld dat het goedkeuringsbesluit nopens het wegenistracé het redelijkheidsbeginsel en het algemeen belang schendt;

Gelet op de beslissing van de gemeenteraad dd. 26 augustus 2014, waarin het genoemde raadsbesluit van 1 april 2014 werd aangepast;

Gelet op de beslissing van de gemeenteraad dd. 26 augustus 2014 houdende principiële goedkeuring van de onderhandse verkoop van een deel van de oude trambaan [...];

Gelet op het besluit dd. 3 oktober 2014 van de bevoegde Minister van Binnenlands Bestuur, waarbij:

1) Het aangepast besluit van 1 april 2014 van de gemeenteraad van Geraardsbergen houdende goedkeuring van het tracé van de aan te leggen wegen in het bouwproject Astridlaan te Geraardsbergen, wordt vernietigd, en

[2]) Het besluit van 26 augustus 2014 van de gemeenteraad van Geraardsbergen houdende principiële goedkeuring van de verkoop van een deel van de oude trambaan, gelegen Astridlaan, eveneens wordt vernietigd.

Overwegende dat de Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, hierbij als volgt oordeelde:

‘dat, gelet op het ontbreken van een globale visie op de ontwikkeling van de betrokken percelen, gelet op het schattingsverslag waaruit blijkt dat [het perceel met de oude tramzate] b2 in aanmerking komt voor verschillende bestemmingen, alsook gelet op de verschillende klachten waaruit duidelijk blijkt dat er niet alleen bij de aangelanden interesse bestaat voor de aankoop van het goed, dient te worden geconcludeerd dat het voormelde perceel enkel via een publieke verkoop (d.i. al dan niet een notariële openbare verkoop) kan worden verkocht’.

Gelet op de brieven dd. 16 januari en 13 februari 2015 van Mr. J. namens partij D’Herde-Smet (bouwheer), inzake het statuut van [het perceel met de oude tramzate];

Overwegende dat er duidelijkheid diende te worden geschapen omtrent het statuut van het genoemde perceel [...], dat gezien de specifieke aard van de problematiek, juridische bijstand werd gevraagd aan het advocatenbureau [D.-V.];

Gelet op het schrijven dd. 6 mei 2015 van Mr. [V.]; dat in dit schrijven wordt aangegeven dat op basis van rechtspraak dient geoordeeld te worden dat het betrokken terrein behoort tot het openbaar domein van de stad Geraardsbergen daar dit terrein dienst doet als een trage weg, tot gebruik van allen; dat in dit schrijven tevens wordt aangegeven dat de stad het terrein kan vervreemden mits het bestuur de uitdrukkelijke beslissing neemt dat betrokken perceel zijn nut voor allen verliest, dan wel afziet van de publieke bestemming van het terrein (cfr. rechtspraak Hof van Cassatie dd. 17 oktober 2014);

Overwegende dat de trambaan in 1903 werd aangewend voor stroomtrams en dat deze sinds de jaren 1957 werd afgebouwd; dat de trambaan werd verkocht aan de gemeente Nederboelare met het oog op de aanleg van een weg maar dat deze nooit werd gerealiseerd;

Overwegende dat verderop door de spoorwegen delen van de trambaan werden verkocht aan particulieren; dat deze weg niet is uitgerust met enige openbare verlichting, nutsvoorzieningen of verkeerssignalisatie, slechts ter

hoogte van de Astridlaan over een beperkte diepte werd verhard en de facto nagenoeg geen openbaar gebruik meer kent;

Gelet op het [PRUP];

Overwegende dat de voorziene parkweg in het [PRUP] in het zuiden zal aansluiten op de N42, ter hoogte van het huidig kruispunt met de Zonnebloemstraat;

Gelet op de ontwerp -streefbeeldstudie N42 dd. 2008;

Overwegende dat uit overleg met [het AWW] is gebleken dat een tweede ontsluiting, iets verderop, ter hoogte van de trambaan niet wenselijk is teneinde een verkeersveilige toestand te kunnen garanderen;

Overwegende dat het behoud van het betrokken perceel met het oog op de aanleg van een weg dan ook niet meer nodig is; dat het terrein aldus haar publieke bestemming niet meer tot nut kan zijn;

Gelet op het positief stedenbouwkundig attest dd. 30 januari 2015, afgeleverd door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, om op het betrokken perceel een open bebouwing op te richten; dat het betrokken perceel aldus bebouwbaar is;

Gelet op een arrest van het Hof van Cassatie dd. 17 oktober 2014 waarin wordt geoordeeld dat een openbaar goed kan vervreemd worden mits het bestuur de uitdrukkelijke beslissing neemt dat voornoemd perceel nr. 199b2 zijn gebruik voor allen verliest;

[...]

Overwegende dat de aan te leggen weg in het bouwproject ter hoogte van Astridlaan 88 in Nederboelare [...], ingediend door de heer en mevrouw Luc en Ingrid D'Herde - Smet, voorzien is op het deel van [het perceel met de oude tramzate] dat omwille van voorgaande beoordeling geen publieke bestemming meer kan hebben, respectievelijk niet meer tot nut van iedereen kan/mag worden gebruikt; dat er bijgevolg geen toestemming kan worden gegeven om het tracé te voorzien op dit perceel;

[...].”

IV. Grondvoorwaarden voor een schorsing

15. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

V. Voorwaarde van een ernstig middel

A. Eerste en tweede middel

Standpunt van verzoekers

16.1. Zowel in het eerste middel als in het tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 ‘betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging’ (hierna: het openbare-onderzoekenbesluit), van artikel 7.5.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), en van “het bindend advies dat [het AWW] uitbracht”.

16.2. Verzoekers wijzen er vooreerst op dat artikel 10 van het openbare-onderzoekenbesluit de gemeenteraad er toe verplicht een gemotiveerd besluit over de zaak van de wegen te nemen.

16.3. In hun toelichting bij het eerste middel stellen verzoekers dat het bestreden besluit weigert het voorgelegde wegenistracé goed te keuren om de enkele reden dat de aansluiting van het ontworpen tracé op de Astridlaan onveilig zou zijn in het licht van een mogelijke toekomstige bijkomende ontsluiting zoals voorzien door het PRUP, wat zou blijken uit een overleg met het AWW. Volgens verzoekers gaat de verwerende partij echter voorbij aan het bindend, positief advies dat het AWW uitbracht in het kader van de totstandkoming van het gemeenteraadsbesluit van 1 april 2014.

16.4. In hun toelichting bij het tweede middel stellen verzoekers dat ingevolge artikel 7.5.9 VCRO de beoordeling van het effect van het voorgelegde wegtracé op de mobiliteit, de verkeersafwikkeling en de verkeersveiligheid exclusief toekomt aan het AWW en aan de bevoegdheid van de gemeenteraad ontsnapt.

Beoordeling

17. Artikel 4.2.25, eerste lid, VCRO luidt als volgt:

“Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.”

De gemeenteraad beschikt over de volheid van bevoegdheid voor aangelegenheden van gemeentelijk belang, waaronder de zaak van de wegen bedoeld in de hiervoor aangehaalde decretale bepaling.

18. Artikel 7.5.9 VCRO luidt als volgt:

“Vergunningsaanvragen die bij het college van burgemeester en schepenen [...] zijn betekend vóór 31 december 2013, worden [...] onderworpen aan een bindende advisering door de wegbeheerder, in zoverre de aanvraag betrekking heeft op percelen die gelegen zijn :

[...]

3° langs gewest- of provinciewegen.

Het bindend advies, vermeld in het eerste lid, verbindt het vergunningverlenende bestuursorgaan in zoverre het negatief is of voorwaarden oplegt.”

19. Op het eerste gezicht merkt de verwerende partij in haar nota terecht op dat uit artikel 7.5.9, tweede lid, VCRO volgt dat de gemeenteraad na een gunstig advies met voorwaarden van het AWW er enkel toe gehouden is deze voorwaarden na te leven en op te leggen wanneer de gemeenteraad het voorstel van de vergunningsaanvragers zelf gunstig beoordeelt.

Er lijkt immers niet te kunnen worden ingezien waarom de gemeenteraad binnen zijn volheid van bevoegdheid voor de zaak van de wegen (randnr. 17) niet zou vermogen eigenmachtig een door vergunningsaanvragers voorgesteld wegenistracé te verwerpen, ook al ligt er een – al dan niet voorwaardelijk – gunstig advies van het AWW voor.

Evenmin lijkt – in het licht van de voornoemde volheid van bevoegdheid – te kunnen worden begrepen waarom het, in het geval van de toepasselijkheid van artikel 7.5.9 VCRO, niet aan de gemeenteraad zou toekomen het effect van het door vergunningsaanvragers voorgestelde wegtracé op de mobiliteit, de verkeersafwikkeling en de verkeersveiligheid te beoordelen.

20. Tot slot houden verzoekers ten onrechte voor dat het bestreden besluit enkel zou zijn gemotiveerd door overwegingen in verband met het PRUP en het standpunt van het AWW. Het bestreden besluit vermeldt immers ook volgende motieven:

“Overwegende dat [de voorziene] aanleg van een weg [...] nooit werd gerealiseerd;

Overwegende dat verderop door de spoorwegen delen van de trambaan werden verkocht aan particulieren; dat deze weg niet is uitgerust met enige openbare verlichting, nutsvoorzieningen of verkeerssignalisatie, slechts ter hoogte van de Astridlaan over een beperkte diepte werd verhard en *de facto* nagenoeg geen openbaar gebruik meer kent.”

Verzoekers laten na om de hiervoor geciteerde motieven te bekritisieren.

21. Noch het eerste, noch het tweede middel is ernstig.

B. Derde middel

Standpunt van verzoekers

22.1. In het derde middel wordt de schending aangevoerd van artikel 10 van het openbare-onderzoekenbesluit.

22.2. Verzoekers herhalen dat het laatstgenoemde artikel de gemeenteraad er toe verplicht een gemotiveerd besluit over de zaak van de wegen te nemen.

Verzoekers stellen vooreerst dat het bestreden besluit het voorgelegde wegenistracé verwerpt op basis van het resultaat van een niet nader bepaald of bepaalbaar “overleg” met het AWW, dat evenwel niet in het bestreden besluit wordt geciteerd, noch aan de verzoekende partijen ter kennis werd gebracht. Volgens verzoekers diende de verwerende partij het verslag van dit “overleg” in het bestreden besluit te citeren of aan verzoekers mee te delen, nu het resultaat ervan volstrekt indruist tegen het voorwaardelijk positief advies dat het AWW op 28 februari 2014 uitbracht.

Verzoekers menen dat het bestreden besluit minstens uitdrukkelijk had moeten motiveren waarom de motivering die werd gehanteerd voor het gemeenteraadsbesluit van 1 april 2014 met betrekking tot dezelfde aanvraag niet langer dienstig zou zijn. Bij de totstandkoming van het laatstgenoemde besluit werd immers de niet-wenselijkheid van de combinatie van het voorgelegde wegenistracé met een bijkomende aansluiting op de Astridlaan ingediend als bezwaar, dat evenwel niet werd aanvaard door de gemeenteraad.

Verzoekers beklagen er zich verder over dat het bestreden besluit geen melding maakt van de bezwaren die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek, noch van het standpunt dat de gemeenteraad daarover inneemt.

Tot slot bekritiseren verzoekers het feit dat het bestreden besluit geen melding maakt van het op grond van artikel 7.5.9, eerste lid, 3°, VCRO verplicht in te winnen advies van het AWW, noch van het standpunt van de gemeenteraad ten aanzien van dit bindend advies.

Beoordeling

23. Vooreerst dient te worden herhaald wat hiervoor over het eerste en het tweede middel werd gesteld (randnr. 19 en 20).

24. Verder lijkt niet te kunnen worden ingezien waarom de gemeenteraad binnen zijn volheid van bevoegdheid voor de zaak van de wegen (randnr. 17) niet zou vermogen een door vergunningsaanvragers voorgesteld wegenistracé te verwerpen op grond van een reden die noch in een tijdens het openbaar onderzoek ingediend bezwaarschrift, noch in een advies van het AWW aan bod kwam, in welk geval geen van beide in de ongunstige beslissing dienen te worden vermeld.

25. Tot slot lijken verzoekers er ten onrechte van uit te gaan dat er een tegenstelling bestaat tussen het in het bestreden besluit weergegeven standpunt van het AWW – dat uitsluitend betrekking heeft op de onwenselijkheid van een tweede aftakking van de in het PRUP voorziene Parkweg (randnr. 14) – en het standpunt dat het AWW heeft ingenomen in zijn advies van 28 februari 2014 (randnr. 6). Anders dan verzoekers laten uitschijnen heeft het laatstgenoemde advies immers geen betrekking op een weg die aansluiting geeft op de in het PRUP voorziene Parkweg maar wel op de door verzoekers voorgestelde en enkel voor “bestemmingsverkeer” (randnr. 5) bedoelde toegangsweg tussen de Astridlaan en de door verzoekers aangevraagde appartementsgebouwen die doodloopt ter hoogte van het meest noordelijke van die gebouwen.

26. Uit hetgeen verzoekers aanvoeren blijkt op het eerste gezicht niet dat het bestreden besluit niet afdoende zou zijn gemotiveerd.

27. Het derde middel is niet ernstig.

28. Ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waaraan cumulatief moet zijn voldaan opdat een vordering tot schorsing kan worden toegewezen, is niet vervuld.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht maart 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust